

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseinho, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce **Chemis engine a.s.**, se sídlem U splavu 1448, Slavkov u Brna, proti žalované **České obchodní inspekci, ústřednímu inspektorátu**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2015, č.j. ČOI 46627/15/0100/3000/12/15/Hy/Št, sp. zn. ČOI 76542/12/3000

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný změnil (tak, že uloženou snížil na 180 000 Kč) a jinak potvrdil rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského, (dále jen „inspektorát“), č.j. ČOI 107563/12/3000/R/N, ze dne 11. 9. 2012, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 000 Kč za porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“),

kterým došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) uvedeného zákona, a kterým bylo dále podle § 79 odst. 5 správního řádu uloženo žalobci uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč ve smyslu ust. § 6 vyhl.č. 520/2005 Sb.

[2] Důvodem bylo, že dne 5. 6. a 13. 6. 2012 provedli pracovníci inspektorátu kontrolu na čerpací stanici žalobce Pasohlávky II, přičemž byl odebrán vzorek pohonné hmoty SMN30 – (NM-bio), směsná motorová nafta, který v obou případech nevyhověl limitním hodnotám příslušné ČSN 656508-BS v ukazateli bod vzplanutí, kdy zjištěná hodnota byla menší než 20°C, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit minimálně 53°C.

[3] Napadené rozhodnutí žalovaný vydal poté, co zdejší soud zrušil jeho předcházející rozhodnutí ve věci ze dne 15. 11. 2012, č.j. ČOI 132904/12/0100/3000/12/Hz/Št,

II. Shrnutí žalobních argumentů

[4] Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nedostatečně posoudil skutkový stav věci, nevypořádal se s námitkami žalobce a s pokyny Krajského soudu v Brně. Konstatoval, že byl v předmětné věci již opakovaně uveřejněn na stránkách www.coi.cz mezi subjekty obchodujícími s nekvalitními pohonnými hmotami, a to v roce 2012 a znovu v roce 2015, což je pro zákazníky zavádějící, navozuje to dojem dalšího opakovaného porušení. Žalovaný napadeným rozhodnutím a jeho zveřejněním zasáhl do jeho práv.

[5] Žalobce připomněl, jakým způsobem došlo k situaci, kdy předmětná pohonná hmota – směsná motorová nafta nesplňovala požadavky na pohonné hmoty dle §3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

[6] První kontrola byla u žalobce provedena dne 5. 6. 2012, další 13. 6. 2012, o výsledku první kontroly žalobce nebyl vyrozuměn. Teprve dne 25. 6. v 8,15 hod. dorazil do datové schránky žalobce výsledek kontroly z 5. 6., přičemž žalobce po tomto oznámení ihned prodej vadné pohonné hmoty zastavil. To zjistil i pracovník kontroly, který na čerpací stanici přijel v 10,00 hod. téhož dne a chtěl provést další kontrolu pohonné hmoty. Tím, že žalobce nebyl rychle obeznámen s výsledky první kontroly se správní orgán prvního stupně podílel na tom, že zákazníkům byla prodávána nevyhovující pohonná hmota. Správní orgán měl při kontrole dne 13. 6. 2012 zastavit prodej vadné pohonné hmoty, nebo výsledek předchozí kontroly sdělit žalobci, aby tak žalobce učinil sám. Nezamezení prodeje vadné pohonné hmoty je selháním správního orgánu, představuje spoluzavinění, disfunkce v jeho fungování znamená liberační důvod (k tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2013, č.j. 1As 188/2012).

[7] Postupem správního orgánu byl žalobce udržován v jistotě, že kontrola z 5. 6. 2012 měla vyhovující výsledek. V případě vadnosti vzorku při druhé kontrole žalobce neporušil žádnou svou povinnost, stav nemohl odvrátit a odstranění následků nebylo v jeho moci, neboť nevěděl o vadnosti vzorku z první kontroly, výsledek této kontroly je tedy nutno přičítat na vrub správního orgánu. Již 1% benzínu snižuje bod vzplanutí u směsné motorové nafty o

34°C a nově zavezená nafta nemohla plně vyrovnat dřívější stav pohonné hmoty. K tomu žalobce navrhl výslech znalce V. M. a jeho znalecký posudek ze dne 26. 6. 2013.

[8] Dále žalobce poukázal na to, že se krajský soud ve svém předchozím rozsudku vyjádřil k tvrzení žalovaného, že není rozhodné, zda žalobci byly při kontrole dne 13. 6. 2012 sděleny výsledky kontroly z 5. 6. 2012. Soud k tomu uvedl, že pokud žalovaný tuto skutečnost nepokládal za podstatnou, měl korigovat úvahy inspektorátu, které stavěly na tom, že informace žalobci dne 13. 6. 2012 předána byla.

[9] Pracovníkům provádějícím kontrolu při znalosti výsledku kontroly z 5. 6. 2012 muselo být jasné, že další závoz pohonné hmoty nemohl sjednat nápravu a z tohoto důvodu i při druhém odběru pohonná hmota vykazovala opět vady. Protože byl pracovníkům kontroly znám výsledek předchozí kontroly, stejně i rozsah dalšího závozu, museli si být vědomi, že kontrolou bude opět zjištěno nesplnění požadavků na jakost. Žalovaný se řádně nevypořádal s námitkou, že další závoz nemohl změnit vadný stav, kterou žalobce vznášel již na počátku řízení, což konstatoval i Krajský soud v Brně ve svém zrušovacím rozsudku.

[10] Žalobce také nesouhlasí s tím, že vyrozumění o provedené kontrole proběhlo ve standardní době, když o výsledcích kontroly ze dne 5. 6. 2012 byl vyrozuměn 25. 6. 2012, přičemž výsledky kontroly znal správní orgán již 13. 6. 2012. Běžná doba vyrozumění je 2-3 dny, o čemž svědčí prohlášení zaměstnance žalobce J. H.

[11] Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že neprováděl žádná vlastní preventivní opatření. Žalovanému je dobře známo, že žalobce nakupuje kvalitní pohonné hmoty s atestem kvality, předmětná pohonná hmota byla od Čepra, označená pečeti kvality. Žalobce má také uzavřenou rámcovou smlouvu se společností Unipetrol, na základě které tato firma zajišťuje na svoje náklady pravidelně vzorkování zboží žalobce. Kontroly provádí inspekční orgán SGS, který provádí kontroly i pro Českou obchodní inspekci. Žalobce má směrnici pro stáčení pohonných hmot. Provádí tedy preventivní opatření ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2014, č.j. 4 As 123/2014. Žalobce je toho názoru, že provádí technicky možná opatření způsobila účinně zabránit porušení zákona. Nespoléhá pouze na kvalitu pohonných hmot od dodavatele, aktivně provádí kontroly.

[12] Vzhledem k uvedenému žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, popřípadě aby uloženou pokutu snížil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[13] Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 29. 7. 2015 navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. V novém rozhodnutí se žalovaný řídil právním názorem soudu uvedeným ve zrušujícím rozsudku. Žalobce se soustavně snaží vytvářet dojem, že správní orgán záměrně navodil situaci k pakovanému naplnění skutkové podstaty správního deliktu. Proti tomu se žalovaný ohrazuje. Kontrola kvality pohonných hmot je plánovaná předem, inspektoři obdrží plán kontrol, podle kterého se postupuje. Nemohlo jim být známo, co se na čerpací stanici dělo. Když přijeli na druhou kontrolu a zjistili, že byl proveden nový závoz pohonné hmoty, museli odebrat nový vzorek. Jedná se o standardní postup. Pokud je zjištěno, že odebraný vzorek vykazuje odchylku a pokud v mezidobí došlo k novému závozu, nedochází k zákazu

prodeje, neboť se nejedná o totožnou pohonnou hmotu a inspektoři nemohou znát její složení. Je nutno odebrat nový vzorek. Inspektoři nejsou sami schopni stanovit složení pohonné hmoty, která se aktuálně v nádrži nachází, nejsou schopni provést žádný výpočet ani laboratorní zkoumání. Žalobce odkázal na rozsudek krajského soudu ve věci, kde je uvedeno, že soud nesouhlasí s přesvědčením žalobce, že inspektorát při druhém odběru musel předpokládat, že vzorek bude opět vykazovat vady.

[14] Absurdní je názor žalobce, který naznačuje, že bylo plánováno, kolik deliktů bude u žalobce zjištěno. Úkolem ČOI je kontrolovat plnění povinností při prodeji zboží, k tomu jsou stanoveny postupy, jimiž se řadí plánování a provádění kontrol. Správní delikt nevytváří správní orgán, páchá jej svým jednáním prodejce.

[15] Mezi účastníky zůstává sporné, zda bylo zaměstnanci žalovaného dne 13. 6. 2012 ústně sděleno, že pohonná hmota odebraná dne 5. 6. 2012 nevyhověla stanoveným parametrům. Dle žalovaného pro konstatování naplnění skutkové podstaty správního deliktu není tato věc podstatná. Žalovaný však nesouhlasí s tím, že by svým jednáním poškozoval spotřebitele. Znehodnocení pohonné hmoty způsobil zaměstnanec, byl to pouze žalobce, který toto včas neodhalil a prodával závadnou pohonnou hmotu. Žalobce při soudním jednání v předchozím řízení uvedl, že po stočení pohonné hmoty již nemá možnost zjistit před jejím prodejem její kvalitu. Za těchto okolností by ji zřejmě neměl prodávat.

[16] Aplikace liberačních ustanovení již byla soudem řešena. Pokud žalobce nedokáže zajistit, aby jeho zaměstnanci dodržovali zásady manipulace s pohonnými hmotami, nemůže se dle žalobce domáhat liberačních ustanovení, neboť za této situace jsou jakákoliv opatření směřující k prevenci zbytečná. Zavinení zaměstnance vylučuje vyvinění žalobce.

[17] Žalobce poukazoval na údajné selhání správního orgánu prvního stupně, uvedl při tom rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2013, č.j. 1As 188/2012. Zde byl však řešen jiný případ, kdy správní orgán postupoval v rozporu se zákonem a tím utvrzoval podnikatele v určitém jednání, které bylo nezákonným. V předmětné věci však správní orgán žádný právní předpis neporušil.

[18] Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že obvyklá doba pro vyrozumění o výsledcích laboratorního rozboru je 2-3 dny. Taková praxe není žalovanému známa. Ze zkušebního protokolu č. 30544 laboratoře SGS Czech republic, s.r.o. vyplývá, že laboratoř vzorek přijala 6. 6. 2012, k internímu schválení výsledku rozboru došlo v laboratoři 11. 6. 2012, zpráva č. 1643/2012 byla vydána 12. 6. 2012. Žalovaný nepředpokládá, že by před datem schválení protokolu a ukončení inspekce bylo možné kohokoliv předběžně informovat o výsledcích.

[19] Zveřejnění rozhodnutí České obchodní inspekci ukládá ust. § 7 odst. 4 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, a to bez výjimky. S vědomím, že v případě opětovného rozhodnutí po zrušujícím rozsudku by mohlo dojít k dojmům, že jde o nový delikt, je v takových případech připojena poznámka, kde je mimo jiné uvedeno datum provedené kontroly.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

[20] V replice žalobce reagoval především na žalovaným vyjádřený nesouhlas s tím, že záměrně vytvářel situaci, v níž může zjistit vícenásobné spáchání správního deliktu a následně jej přičíst k tíži. Pracovníci ČOI z jednoho pochybení zcela vědomě odebrali dva vzorky a za toto jedno pochybení uložili pokutu odpovídající opakovanému porušení, aniž přihlédl k okolnostem případu. Zdůraznil, že nový závoz zboží již nemohl sjednat nápravu, z dodacích a stáčecích listů muselo být pracovníkům kontroly zcela jasné, jaké množství pohonné hmoty bylo v mezidobí do nádrže stočeno a proto bylo zcela jasné, že pohonná hmota v případě druhého odběru vzorku bude opět vykazovat vady. Na tuto skutečnost žalobce neustále poukazoval, žalovaný se s tímto tvrzením řádně nevypořádal.

[21] Žalobce nenapadá plánování kontrol pracovníky ČOI. Skutečností však je, že tři „naplánované“ kontroly proběhly bezprostředně za sebou, kdy již z dodacích a stáčecích listů muselo být zřejmé, že další stočené množství nenapraví původní pohonnou hmotu. Selhání pracovníků ČOI shledává žalobce v tom, že správní orgán věděl o vadnosti pohonné hmoty a byl nečinný, čímž poškodil žalobce i spotřebitele, když tomuto mohl zabránit. Toto jednání bylo v rozporu se zákonem, neboť nebyly šetřeny oprávněné zájmy osob. A nebylo postupováno v souladu s veřejným zájmem. Správní orgán selhal ve své povinnosti chránit spotřebitele, jeho cílem bylo pouze uložit pokutu.

[22] Žalobce svou činnost provozuje již 15 let, vyjma předmětné věci nebyl nikdy pokutován. Vzhledem k tomu se ohrazuje proti konstatování žalovaného, že by ...neměl dál zřejmě pohonné hmoty prodávat.“. Dále žalobce zdůraznil, že je skutečně zaběhlou praxí, že pokud pracovníci ČOI nevyrozmí kontrolující subjekt do 2-3 dnů, má se za to, že výsledek kontroly je v pořádku.

[23] Pokud se týká opětovného uveřejnění rozhodnutí, v případě žalobce došlo k navození dojmu dalšího porušení. Žalobce vyzval žalovaného ke sjednání nápravy, žalovaný se omluvil, z opraveného uveřejnění však nebylo zřejmé, že se nejedná o nové porušení.

V. Duplika žalovaného

[24] Žalovaný především zopakoval, že ČOI sama není schopna zjistit složení odebíraných pohonných hmot, za tímto účelem využívá služeb laboratoře. Představa, že by kontrolní pracovníci při kontrole pouze z kombinace údaje o složení a množství pohonné hmoty v nádrži při předchozí kontrole, údaje o jejím prodaném množství a o množství zavezení nové pohonné hmoty zcela neznámého složení byli schopni stanovit aktuální složení pohonné hmoty, je zcela utopická. Bez znalosti přesného aktuálního složení nemohou kontrolní pracovníci zakázat další prodej pohonné hmoty.

[25] Žalovaná trvá na tom, že mu není známa praxe, kdy by kontrolovaný subjekt byl o výsledku kontroly informován 2-3 dny po kontrole. Na rozdíl od předchozího tvrzení po prostudování příslušných listin připouští, že v případě zjištěné odchylky bývá inspektorát informován do 48 hodin. Neplatí však, že by tato informace byla ihned sdělována kontrolovanému subjektu, ani to, že pokud v uvedené lhůtě informace poskytnuta není, má se zato, že odebraný vzorek byl v pořádku. Inspektorát se snaží zabránit dalšímu ohrožování spotřebitelů, spoluodpovědnost se na něho však nepřenáší. Pokud by v předmětném případě nebyl proveden nový závoz pohonné hmoty, při druhé kontrole by došlo k okamžitému zákazu prodeje. Žalobce obviňuje ČOI z poškození spotřebitelů, pokud by však nebylo

provedených kontrol, byla by závadná pohonná hmota prodávána mnohem déle, když žalobce na svých čerpacích stanicích neaplikoval preventivní opatření, která by umožňovala zjistit pochybení zaměstnance, k jakému v tomto případě došlo. Žalobce je přesvědčen, že uložená pokuta odpovídá závažnosti zjištěného správního deliktu a byla podrobně odůvodněna.

VI. Jednání konané dne 26. 7. 2017

[26] Žalobce, ač nařízení jednání požadoval, se k jednání bez omluvy nedostavil. Soud tedy jednal v jeho nepřítomni. Žalovaný setrval na svém dosavadním stanovisku k věci a odkázal na obsah písemných podání.

VII. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[27] Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel z rozhodnutí správního orgánu I. i II. stupně a z obsahu správního spisu. Zjistil, že žaloba není důvodná.

[28] Soud připomíná, že rozsudkem ze dne 31. března 2015, č.j. 29A 15/2013-63, zrušil předcházející rozhodnutí žalovaného ve věci ze dne 15. 11. 2012, č.j. ČOI 132904/12/0100/3000/12/Hz/Št. Důvodem bylo, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s odvolací námitkou žalobce, že není pravdou, že by byl jeho zaměstnanec dne 13. 6. 2012 ústně informován o výsledcích rozboru vzorku odebraného dne 5. 6. 2012.

[29] Soud k tomu uvedl: „Žalovaný se s touto námitkou vypořádal tak, že v daném případě není rozhodné, zda byly či nebyly účastníku řízení při kontrole provedené dne 13. 6. 2012 výsledky předchozí kontroly ústně sděleny s tím, že v písemné podobě předány být nemohly, neboť oficiální výsledky laboratorních zkoušek byly písemně doručeny inspektorátu dne 14. 6. 2012. V době kontroly tedy nebyly k dispozici. Pokud se vyjadřoval k výši uložené pokuty, konstatoval, že správní orgán prvního stupně správně přihlédl ke způsobu spáchání deliktu a jeho následkům, tedy i délce protiprávního jednání a množství prodané nejakostní pohonné hmoty. S tímto způsobem řešení odvolací námitky se soud nemůže ztotožnit. Z rozhodnutí inspektorátu je totiž zcela zřejmé, že vědomost žalobce o výsledku laboratorní zkoušky vzorku z 5. 6. 2012 ke dni 13. 6. 2012 pokládá za podstatnou. Zejména v úvahách o výši trestu v souvislosti s následkem protiprávního jednání, konkrétně s prodaným množstvím nevyhovující pohonné hmoty a dobou trvání protiprávního jednání 19 dnů, poukázal na skutečnost, že při druhém odběru dne 13. 6. 2012 došlo k ústní informaci zaměstnance žalobce o nevyhovujícím rozboru předchozího vzorku a žalobce tedy mohl prodej zastavit tohoto dne.“

[30] Soud připomněl dvojinstančnost řízení s tím, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podléhá kontrole odvolacího orgánu. Dvojinstančnost je cestou k nápravě a odstranění vad, které se vyskytly v řízení před prvním stupněm. Pokud tedy žalovaný dospěl k závěru, že není podstatné, zda žalobce obdržel informaci o výsledku první kontroly dne 13. 6. 2012 (za situace, kdy bylo zřejmé, že předání informace nebylo prokázáno), měl v také korigovat úvahy inspektorátu, které stavěly na tom, že informace předána byla.

[31] Soud žalovanému uložil, aby k uvedeným skutečnostem přihlédl, a aby rovněž vzal v úvahu, že vadnost pohonné hmoty byla v obou případech odběru způsobena tím, že došlo k technologické nekázni zaměstnance žalobce při tankování pohonné hmoty dne 4. 6. 2012.

[32] Dle názoru soudu se žalovaný v novém rozhodnutí s vytýkanou vadou vypořádal. Výsledkem byla změna rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný konstatoval, že skutečnost, že obě zjištěné odchylky byly zaviněny s vysokou pravděpodobností jediným pochybením zaměstnance žalobce, pokládá za mírně polehčující. Konstatoval také, že nebylo prokázáno, že by žalobce při druhé kontrole věděl o vadnosti vzorku odebraného při kontrole předchozí. Vzhledem k těmto skutečnostem žalovaný snížil uloženou pokutu o 20 000 Kč na částku 180 000 Kč.

[33] Žalobce v podané žalobě, v předchozí žalobě i v odvolání vznášel obdobné námitky, které soud ani v předchozím řízení (až na námitku uvedenou výše v odst. [28]) neshledal důvodnými. Od již učiněných závěrů se soud neodchýlil. V nyní projednávané žalobě žalobce zdůraznil tvrzení o nesprávném postupu inspektorátu, který neprodleně neinformoval žalobce o vadnosti odebraného vzorku dne 5. 6. 2012 a způsobil tak, že prodej vadné pohonné hmoty nebyl dříve zastaven. Dle žalobce tato skutečnost představuje podstatný liberační důvod.

[34] Soud konstatuje, že v řízení není sporné, že pohonná hmota, směsná motorová nafta, vykazovala odchylku od požadovaných parametrů stanovených ČSN 656508-BS v důsledku nedodržení správného technologického postupu ze strany zaměstnance žalobce - řidiče, ke kterému došlo dne 4. 6. 2012 při zavážce předmětné pohonné hmoty. Odchylka spočívala v ukazateli bod vzplanutí, kdy minimálním požadavkem při zahrnutí nejistoty měření je 53°C a bylo zjištěno méně než 20°C. Není také sporné, že odchylka byla zjištěna při kontrole dne 5. 6. 2012 i při kontrole 13. 6. 2012 a že mezi těmito kontrolami byl proveden nový závoz pohonné hmoty.

[35] Žalobce brojil proti tomu, že skutková podstata předmětného deliktu byla naplněna dvakrát. Vyvozoval to z toho, že příčinou deliktu byla nekázeň zaměstnance žalobce při závozu dne 4. 6. 2012, přičemž další závoz řádně provedený nemohl předchozí vadně provedený napravit, neboť k nápravě by bylo třeba nejméně 9 závozů. Tuto námitku soud neshledal důvodnou. Skutková podstata správního deliktu dle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách spočívá v tom, že právnická nebo podnikající fyzická osoba prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 tohoto zákona. Skutkovou podstatou tedy není technologická nekázeň zaměstnance účastníka při závozu pohonných hmot. Žalobce je postihován za to, že vadnou pohonnou hmotu prodával. Vadnou pohonnou hmotu prodával dne 5. 6. 2012 i dne 13. 6. 2012, přičemž nelze konstatovat, že po závozu provedeném v mezidobí mezi odběry se jednalo o identickou pohonnou hmotu. Dle názoru soudu skutková podstata předmětného deliktu byla jednoznačně naplněna dvakrát.

[36] Soud ve věci provedl na návrh žalobce dokazování „znaleckým posudkem“ V. M. z června 2013, i když neměl náležitosti vyplývající z ust. §13 vyhlášky č. 37/1967 Sb. k provedení zákona o znalcích a tlumočnících. Především je zřejmé, že znalec žádný konkrétní vzorek pohonné hmoty nezkoumal, vyjadřoval se pouze obecně, že již 1% benzínu u motorové nafty snižuje bod vzplanutí až o 34°C. Dále se znalec vyjadřoval k průběhu kontroly, což mu nepřísluší. V posudku taktéž není uvedeno číslo položky, pod kterou je zapsán ve znaleckém deníku. Soud tedy posudek pokládá pouze za jakési odborné vyjádření, které pro posouzení věci soudem nemá žádný význam. Správní orgány neposuzovaly, jaké

množství benzínu bylo v předmětné pohonné hmotě obsaženo, žalovaný nerozporoval, že již 1% benzínu u motorové nafty snižuje bod vzplanutí až o 34°C.

[37] Žalobce v námitkách zdůrazňoval pochybení správního orgánu prvního stupně, který ho neprodleně neinformoval o tom, že vzorek pohonné hmoty odebraný dne 5. 6. 2012 vykazoval vady a namítal, že běžnou praxí je, že v případě vady je poskytnuta informace ve lhůtě 2-3 dny. Soud v této souvislosti doplnil na návrh žalobce dokazování čestným prohlášením J. H., zaměstnance žalobce. Ten mimo jiné uvedl, že ČOI na čerpacích stanicích žalobce provedla desítky odběrů, u kterých nebyly zjištěny žádné vady. Pokud se telefonicky informovali u ČOI na výsledky kontroly dříve, než jim byly sděleny písemně, bylo jim řečeno, že pokud neobdrželi výsledek do dvou dnů od kontroly, byly odebrané vzorky v pořádku. Toto pravidlo platí dodnes.

[38] Jak je zřejmé z tvrzení žalovaného uvedeného ve vyjádření k žalobě a v duplice, žalovaný popírá praxi, že by inspekce v případě zjištění vadnosti odebraného vzorku dotýčný subjekt informovala v případě jeho vadnosti ve lhůtě 2 dnů od provedení odběru. Soud konstatuje, že jak vyplývá z výše uvedeného prohlášení J. H., hovoří zde o pravidlu, které však u žalobce nebylo ověřeno v praxi. Dle tvrzení žalobce vyjma předmětného správního deliktu nebyl žalobce nikdy pokutován. Nelze tedy konstatovat, že by se inspektorát ve vztahu k žalobci odchýlil od nějaké dřívější běžné praxe. Neporušil ani žádný právní předpis. V §16 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb. o státní kontrole není stanovena lhůta pro předání kontrolního protokolu.

[39] Dále žalobce namítal účelovost provedení odběru vzorku 13. 6. 2012, kdy si kontrolní orgán dle názoru žalobce musel být vědom, že vzorek bude opět vadný. Soud pokládá za logický postup inspekce při kontrole dne 13. 6. 2012, kdy došlo k odběru nového vzorku. Protože bylo zjištěno, že byl dne 12. 6. 2012 proveden nový závoz pohonné hmoty, bylo jasné, že se nejedná o pohonnou hmotu totožnou s tou, ze které byl odebrán vzorek 5. 6. 2012. Nebylo tedy možno bez dalšího zakázat prodej této pohonné hmoty, bylo nutno odebrat nový vzorek a ten podrobit zkoumání. Soud souhlasí se žalovaným, že není možné, aby kontrolori na místě vyhodnotili, zda pohonná hmota po provedeném závozu bude i nadále vykazovat vadné hodnoty.

[40] V postupu správního orgánu žalobce spatřoval liberační důvod dle §10 zákona č. 311/2006 Sb. o pohonných hmotách, vadnost vzorku v případě odběru 13. 6. 2012 nemohl odvrátit. Dle názoru žalobce se jedná o spoluzavinění žalovaného.

[41] Podle §10 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb. o pohonných hmotách „*právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.*“

[42] Žalobce poukazoval na rozsudek NSS 18. 4. 2013, čj. 1 As 188/2012-30, podle kterého „*Dysfunkce ve fungování orgánů veřejné moci může s ohledem na individuální okolnosti případu představovat exkulpační či liberační důvod v oblasti správněprávní odpovědnosti, pokud se takové selhání podstatnou měrou podílelo na vzniku formálně protiprávního jednání jednotlivce nebo protiprávního stavu.*“

[43] V předmětné věci správní orgán žádný podíl na vzniku protiprávního stavu neměl, protiprávní stav byl způsoben pochybením zaměstnance žalobce. Soud odkazuje na výše uvedené závěry ohledně postupu správního orgánu při kontrole, které neshledal chybnými.

[44] Dále žalobce brojil proti názoru žalovaného, že neprováděl žádná vlastní preventivní opatření. Poukazoval na smlouvy s dodavateli, vlastní směrnici pro stáčení pohonných hmot a kontrolní protokoly.

[45] Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2014, č.j. 4 As 123/2014-33, podle kterého „*pokud provozovatel čerpací stanice chce využít liberační důvod dle § 10 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot, musí prokázat, že provedl technicky možná opatření způsobící účinně zabránit porušování zákona (zde prodej pohonných hmot nevyhovujících požadavkům uvedeným v § 3 odst. 1 cit. zák.). Nepostačí poukaz provozovatele na to, že tato technicky možná opatření po něm nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění nebylo ekonomické.*“

[46] Soud provedl dokazování rámcovou kupní smlouvou č. 433/2006 a dodatkem k této smlouvě, kupní smlouvou č. 1/2012/VO/Chemis. Z těchto dokladů vyplývá, od koho nakupuje žalobce pohonné hmoty s tím, že dodavatel se zavazuje aby kvalita odpovídala platným technickým normám. Dále bylo zjištěno, že dodavatel Unipetrol rafinérie a.s. se zavázal provádět vzorkování dodaného zboží u motorové nafty a automobilového benzínu. Další dokazování bylo provedeno inspekčními certifikáty, z nich vyplývá, že u žalobce bylo prováděno pravidelné testování motorové nafty a benzínu BA Super. V žádném z těchto certifikátů není uvedeno, že by byla kontrolována rovněž směsná motorová nafta. Uvedené listiny žalobce předložil jako důkazy k plnění preventivních opatření.

[47] Předmětný správní delikt se však směsné motorové nafty týkal. Jak je zřejmé z výše uvedených smluv a inspekčních certifikátů, kontrolu této pohonné hmoty žalobce neměl nijak zajištěnou a ani sám ji neprováděl. Směsná motorová nafta je zřejmě pohonnou hmotou, která je žalobcem prodávána v menším množství, než ostatní pohonné hmoty, to však žalobce nezbavuje povinnosti zajistit, aby tato pohonná hmota splňovala požadavky na jakost stanovené příslušnou normou. Fakt, že měl žalobce zajištěnou kontrolu jiných pohonných hmot, nemůže představovat liberační důvod ve vztahu k posuzovanému správnímu deliktu, který se týká směsné motorové nafty.

[48] Dále bylo provedeno dokazování Směrnicí žalobce pro předání (stáčení) dodávky motorových paliv (MP) z cisternového vozidla (CV) na čerpací stanici (ČS) ze dne 1. 10. 2012. Z této směrnice je zřejmé, že žalobce měl svým vnitřním předpisem upraveno, jak má být postupováno při stáčení pohonné hmoty z cisterny. Žalobce také doložil listinu, svědčící o tom, že se směrnicí byl seznámen řidič R. Š., který měl vadnost pohonné hmoty způsobit. Z listiny však není zřejmé, kdy byl tento řidič se směrnicí seznámen, neboť u jeho podpisu není uvedeno žádné datum. Soud však nepokládal za nezbytné tento údaj zjišťovat. Podstatné pro posouzení věci totiž je, že žalobce nekontroloval její dodržování ve vztahu ke směsné motorové naftě, jejíž vadnost byla zjištěna. Samotná existence směrnice tedy rovněž ve vztahu k posuzovanému správnímu deliktu nepředstavuje liberační důvod.

[49] Pokud žalobce vznesl námitky proti zveřejnění napadeného rozhodnutí na stránkách www.coi.cz, soud konstatuje, že podle §7 odst. 4 zákona o pohonných hmotách „ Česká obchodní inspekce zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup pravomocná rozhodnutí České obchodní inspekce týkající se čerpacích stanic pohonných hmot, provozovatelů čerpacích stanic, dopravců a distributorů pohonných hmot, u nichž kontrolou zjistila, že jakost nebo složení prodáváných, vydávaných nebo přepravovaných pohonných hmot není v souladu s tímto zákonem. “ Z uvedeného ustanovení vyplývá, že zveřejňování zde uvedených rozhodnutí je povinností správních orgánů. Z textu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se jedná o opakované rozhodnutí ve věci, neboť předchozí rozhodnutí bylo zrušeno soudem.

[50] Žalobce navrhoval, aby soud, pokud napadené rozhodnutí nezruší, rozhodl o snížení uložené pokuty, žádné konkrétní důvody pro snížení neuváděl. Soud pro snížení uložené pokuty neshledal důvod. Žalovaný znovu vyhodnotil výši uložené pokuty, s ohledem na úvahy, které uvedl v odůvodnění, uloženou pokutu oproti předchozímu rozhodnutí snížil na 180 000 Kč. Vyhodnotil konkrétní okolnosti případu, zejména způsob spáchání a následky. Jeho rozhodnutí je plně přezkoumatelné. Vzhledem k okolnostem případu, kdy za předmětný správní delikt je dle §9 odst.1 písm. b) a odst. 10 písm. b) možno uložit pokutu do 5 000 000, pokládá soud uloženou pokutu za adekvátní.

VII. Závěr a náklady řízení

[51] Krajský soud v Brně tedy shledal žalobní námitky neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou. Soud neshledal ani žádné důvody pro snížení uložené pokuty.

[52] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci neúspěšný. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. července 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu